

народенъ паметникъ ⁽⁵⁾, отдѣто и правимъ слѣдующиѣ извлеченія :

Султанъ Муратъ, слѣдъ като оплѣни Сръбско (1348) и разори Скопѣя и Велесъ съ околныѣ бѣлгарскы градове въ Македонѣя и много челоувѣцы въ тѣхъ погуби, удари и на царствующыя градъ Смедерево. Подобно той нападиж и Георгия Страшиміровича ⁽⁶⁾, който защото нѣмаше приготвена войска да стои на срѣща му, прибѣгна въ Унгарѣя за помощъ. И тѣй съ Унгарытѣ ведно и колкото своя войска имаше удари на Мурата въ Бѣлградъ, отдѣто го и прогони побѣденъ, съ помощта на Унгарытѣ (1440). Георгій послѣ са върнѣ въ Унгарѣя. Тогазъ Хюссенинъ паша, турскый военачалникъ презе Новобѣрдо и оттамъ отиде да бѣе Бѣлградъ, който зе на обсада; а самъ Муратъ нападиж Далмація която и оплѣни цѣла съ главныя градъ Рагуза и другыѣ околны градове и села. Оттамъ той отиде върху Албанскыя князь *Іоанна Кастриота*, който бѣ принуденъ да са покори на Султана, като му даде въ залогъ на вѣрность тритѣ си мѣжкы дѣца — Георгия, Константина и Светослава, и тритѣ си дѣщери, имената на които не знаймы. Помирень тѣй съ Албанскыя князь, Муратъ потегли за въ Гърція (Морея), управена на онуй време отъ двамата братѣя на Константина Палеолога, и, възползуванъ отъ междоусобията имъ, той можилъ да зѣвладѣ и грѣцката земя.

⁽⁵⁾ Царственникъ или Исторія болгарская, у Будиму 1844 год.

⁽⁶⁾ Тамъ ѣ Страшиміръ, но погрѣшително е казано, защото споредъ О-цѣ Паисіевата рѣкописъ, Страшиміръ, братъ Шишмановъ и Георгиевъ татко былъ побѣгнълъ во Влашко, дѣто и умрѣлъ, не са знае коя година, но супругата му царица Марія, Георгиева майка живѣла до 1423 год.